

خبر

«رفتن» بهترین فیلم

جشنواره لبنان شد

بخش فرهنگی – جشنواره بین‌المللی فیلم «تریپولی» در کشور لبنان تندیس بهترین فیلم بلند خود را به ساخته‌ی برادران محمودی اعطاء کرد.

به گزارش ایسنا، فیلم «رفتن» ساخته برادران محمودی در بخش اصلی جشنواره فیلم «تریپولی» لبنان در رقابت با فیلم‌هایی از کشورهای افغانستان، فرانسه، تونس، هلند، سوئیس، یونان و سوریه در نهایت جایزه بهترین فیلم بلند این رویداد سینمایی را به خود اختصاص داد.

فیلم سینمایی «رفتن» برادران محمودی که هنوز در ایران به آکران عمومی در نیامده تاکنون در جشنواره‌های بین‌المللی فراوانی شرکت کرده است و پیش از این تقدیر ویژه هیئت داوران جشنواره فیلم بوسان را برای بهترین کارگردانی و جایزه بزرگ بهترین بازیگر زن را از جشنواره مراکش دریافت کرده است.

همچنین طبق گزارش رسیده، این فیلم که شب گذشته به عنوان فیلم مراسم اختتامیه فستیوال دانشگاه «UCLA» در کالیفرنیا آمریکا انتخاب شده بود با استقبال مخاطبان روبرو شد.

«رفتن» اولین فیلم سینمایی نوید محمودی در مقام کارگردان است که فیلمنامه‌ی آن با طرحی از نوید محمودی توسط جمشید محمودی نوشته شده است.

شرکت دریم لب به مدیریت نسرین میرشرب، امتیاز پخش بین‌المللی فیلم سینمایی «رفتن» به تهیه‌کنندگی جمشید محمودی را برعهده دارد.

«رفتن» روایتگر داستان عشقی است که در پیچ و تاب رسیدن و نرسیدن در غبار گم می‌شود، قصه‌ی عشقی که از همه‌چیز غیر از معشوق رنج می‌بیند، رفتن قصه درد است، درد خانه به دوشی، درد مهاجرت.

در این فیلم بازیگرانی چون رضا احمدی، فرشته حسینی، بهرنگ علوی، نازنین بیاتی، مسعود میرطاهری، سینا سهیلی، محفوظ محمودی، افشین اخلاقی و بشیر احمد ایفای نقش کرده‌اند.

●●●●●

استفن کینگ:

«ترامپ» از داستان‌های من

ترسناک‌تر است

بخش فرهنگی – «استفن کینگ» جنایی‌نویس مطرح آمریکایی در جدیدترین حمله خود به رئیس‌جمهور کشورش، او را از تمام داستان‌های ژانر وحشتش ترسناک‌تر خوانده است.

به گزارش ایسنا، «گاردین» نوشت: «استفن کینگ» نویسنده رمان‌های ترسناکی چون «درخشش» و «مه» که از منتقدان سرسخت «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا به حساب می‌آید، اخیرا در توئیتر خود باز هم به او تاخته است.

«کینگ» که طی چهار دهه اخیر آثار ترسناکی چون «درخشش»، «آن» و «مه» را به نگارش درآورده، چند پست توئیتری درباره مقایسه «ترامپ» با داستان‌های خود منتشر کرده است. او نوشته است: «این آدمی که انگشتش را روی ماشه اتمی گذاشته بدتر از هر داستان وحشتی است که من تا الان نوشته‌ام.»

نویسنده «مسیر سبز» همچنین توئیت کرده: «توئیتهای ترامپ در صد روز اول پرتره شفافی ترسیم کرده است. او کاملا یک مورد مطالعاتی اختلال شخصیتی خودشیفته است.» «کینگ» که جزو پرطرفدارترین نویسندگان حال حاضر وب‌سایت و کتاب‌هایش هریاز صدرنشین فهرست پرفروش‌ترین‌ها می‌شوند، ماه گذشته نیز پیامی را خطاب به هواداران «ترامپ» منتشر کرد: «این را مهربانانه و آرام می‌گویم: اگر شما به ترامپ رای دادید و هنوز هم فکر می‌کنید او دارد کارش را خوب انجام می‌دهد، معلوم است که توجه نکرده‌اید.»

«کینگ» به نظرسنجی‌های اخیر اشاره کرده که نتیجه آن مشخص کرد تنها دو درصد از رای‌دهندگان به «ترامپ» از انتخاب او به عنوان رئیس‌جمهور پشیمان هستند. این در حالی است که آمارها نشان می‌دهد «ترامپ» در ۱۰۰ روز اول ریاست‌جمهوری خود عملکردی ضعیف داشته است.

نویسنده «برج تارک» از جمله چهره‌هایی بود که به شدت با روی کار آمدن «ترامپ» جمهوری‌خواه مخالف بود و بارها در پست‌های توئیتری‌اش به او تاخته است. او اکتبر سال گذشته،

پیش از انتخابات نوشت: «جدیدترین داستان ترسناک من: روزی روزگاری مردی بود به نام دونالد ترامپ که می‌خواست رئیس‌جمهور شود. بعضی از مردم هم می‌خواستند او در انتخابات پیروز شود.»

او همچنین در واکنش به قانون ضدمهاجران مسلمانی که «ترامپ» اوایل دوران ریاست‌جمهوری خود وضع کرد و جنجال‌های بسیاری به پا کرد، نوشت: «ولگردی را تصور کنید که در مخزن گاز یک ماشین گران‌قیمت و خوب، شکر می‌ریزد. «ترامپ» همان ولگرد است و آمریکا، آن ماشین.» «استفن کینگ» خالق بیش از ۲۰۰ اثر ادبی در ژانرهای وحشت وخیال‌پردازی است. او نویسندگی را در سن هفت‌سالگی و بعد از پیدا کردن یک صندوقچه حاوی کتاب‌های جنایی آغاز کرد و با نام‌های مستعار «ریچارد باچمن» و «جان سوئیتن» تاکنون آثار متعددی نوشته است. رمان‌های «کینگ» چنان با گرمی از سوی خوانندگان او روبرو شد که دیری نپایید به سینما نیز راه یافت. کارگردانان بزرگ با اقتباس از رمان‌های این نویسنده فیلم‌های بسیاری ساخته‌اند. فهرست برخی از این فیلم‌ها که با بازی درخشان بازیگران نامدار بر پرده رفته از این قرار است: «مسیر سبز»، «رهایی از شائوشنگ» و «مه» به کارگردانی «فرانک دارابونت»، «میزری» به کارگردانی «راب وینر» و «۱۴۰۸» به کارگردانی «مایکل هاف استروم».

{فر هنگ و هنر }

گفت و گو با عبدالجبار کاکایی، شاعر و ترانه سرا:

موسیقی به ترانه معنا و ارزش می‌دهد

شاعر اصلا درکی از آن نداریم، ولی وقتی که با موسیقی پیوند می‌خورد لذت بخش می‌شود و حتی شاعرش هم آن را حفظ کرده و زمزمه می‌کند.

♦ **پس به نظر شما ترانه بدون موسیقی ماهیتی ندارد و نمی‌توان برایش ارزشی قائل شد.**

بله، ترانه بدون موسیقی یک موجود ناقص است و خیلی زیبا نیست که عرضه شود، مگر اینکه قابلیت های شاعرانگی قوی داشته باشد که در زبان محاوره هم یک خودی نشان دهد، که این همه کم پیش می‌آید و ترانه سرایان اندکی هستند که آثارشان بدون موسیقی هم قابل عرضه است.

معدودی از ترانه سرایان هم هستند که به خاطر ماهیت خوب ترانه‌هایشان آثاری خوبی خلق کرده‌اند که دارای ارزش است. اگر کارهای مکتوب آقای روزبه بمانی و اهورا ایمان را بخوانیم از نکته یابی و چینش کلمات آن لذت می‌بریم. ولی اگر هرکسی بخواهد

ترانه‌هایش را عرضه کند جالب نیست.

♦ **امروزه شاهد اوضاع نامناسب بازار کتاب شعر هستیم، ناشران حاضر به چاپ آثار شاعران نیستند و شاعران جوان هم برای انتشار آثارشان باید هزینه بپردازند، چه عواملی را مسبب این مسئله می‌دانید؟**

در حال حاضر شعر از فضای مجازی عرضه می‌شود و انتشار کتاب محلی از اعراب ندارد و فقط برای رزومه شاعر مفید فایده است، این روزها اشعار قبل از انتشار از طریق فضای مجازی به گوش مخاطب می‌رسند. برای همین طبیعی است که ناشر هم فضایی برای چاپ شعر نگذارد و با هزینه شاعر کتاب را چاپ کند.

نکته دیگر اینکه روزگار ما روزگاری است که نه آن مطیف‌های روشن و تاریخی خلق شده باشد که همه در گرد آن سبک شاعری جدید به وجود بیاورند و همه مشغول تجربه‌های کوتاه مدت و از رو دست هم نوشتن هستند و فضای فراگیر و همگانی که ذائقه جامعه آن را بپذیرد و منجر به شکل‌گیری یک سبک ادبی و تاریخی شود به وجود نیامده است.

در دهه ۶۰ و ۷۰ ما جریان های خیلی اثرگذارتری داشتیم، امروز به طور مشخص یه عده دنبال معناگرایی در شعر و عده‌ای هم در پی زبان گرایي هستند و هیچ کدام از دو رویکرد به بلوغی نرسیده‌اند که ما شاهد یک مجموعه حداقلی از ۱۰ شاعر یا ۱۰ جلد کتاب خوب باشیم.

به نظرم در این شرایط بازار شعر مقداری بی رونق شده است و ناشر هم انگیزه‌ای برای کار کردن در این بازار که پولی از آن در نمی‌آید ندارد.

♦ **کیفیت آثار هم در این مسئله دخیل است؟**

بله، بخش اصلی به دلیل کیفیت پایین آثار است نه از این منظر که شاعران ما کم توان هستند و توانایی آفرینش ادبی ندارند، شاید شرایط تاریخی ظهور اشعار خوب ایجاد نشده است. شاعران ما امروزه آدم‌های متفکری نیستند که خودشان سبک و تفکر به وجود آورند، بلکه منتظرند بزرگانشان تفکری را خلق کنند و آن‌ها بر اساس همان تفکر شعر بگویند. بزرگان اهل فکر و فلسفه هم یا از این مملکت فرار کرده و رفته‌اند، یا حرف نمی‌زنند و یا تریبون‌هایشان خاموش است و فضای تفکر و تضرب آرا وجود ندارد و این فضا به نحوی است که ادبیات هم نمی‌تواند در آن رشد چندانی کند.

همچنین جامعه هم به سمت فساد اخلاقی، چاب‌لوسی می‌رود و این مسایل ادبیات را فلج می‌کند و خیلی جور در نمی‌آید که در این شرایط خیلی شعر و ادبیات بالنده‌ای داشته باشیم.

مشکل ما کنسرت نیست، مشکل ما فکر شماس‌ت

دنیاپشان؟ شعر و داستان و رمان و فیلم و موسیقی. مگر آب و نان می‌شود؟. به عبارتی درست هم می‌گویند: ملتی که کتاب بخواند و فیلم ببیند و تئاتر بفهمد و موسیقی خوب گوش کند دیگر خام این شعارهای پوپولیستی نخواهد شد. و اصلا چنین ملتی بهتر است تا حشر لنگ مسئله اقتصادی بماند، که اگر شکمش سیر شد فیلش یاد هندوستان خواهد کرد و هوس موسیقی و فیلم و تئاتر و کتاب و قرتی بازی‌هایی از این دست به سرش خواهد زد و دیگر نمی‌شود چنین موجود غریزه بی دین و ایمانی را جمع کرد. اما جهت اطلاع این دسته از دوستان غمخوار محرومان و پابرهنگان باید عرض کنم که به قول رئیس‌جمهور محبوبشان آن میوه ممنوعه را لولو برد. دیر وقتی است که دیگر این شعارها در گوش‌ها خوش نمی‌نشینند و جز آن دسته از ساده لوحان به تنگ آمده گرسنه‌ای که به حکم الغریق یتشتبث به کل حشیش مجبورند برای نجات از این وضعیت رقت بار به هرچیزی چنگ بیندازند کسی برای این حرف‌ها تره هم خورد نمی‌کند. آدمیزاد برخلاف چیزی که این دوستان غمخوار ما

خبر

گله رضا کیانیان از یک

«سوءاستفاده» تبلیغاتی

بخش فرهنگی – رضا کیانیان با اشاره به «سوءاستفاده» از صحبت‌های چند سال قبلش در تبلیغات ستاد یکی از نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری تأکید کرد: در تمام شهرهای دنیا ساخت اماکن هنری و فرهنگی بر عهده و وظیفه شهرداری‌ها است.

به گزارش ایسنا، در پی برگزاری دومین مناظره نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در عصر ۱۵ اردیبهشت‌ماه، اظهارنظری از رضا کیانیان در فضای مجازی به طور گسترده پخش شد که در آن به صحبت‌ها و تمجید وی از تلاش شهردار تهران برای افزایش تعداد صندلی‌های سینما اشاره داشت. این در حالی است که این بازیگر تأکید می‌کند اظهارنظر منتشر شده از او مربوط به حدود ۱۰ سال قبل است که اکنون توسط ستاد انتخاباتی محمدباقر قالیباف استفاده شده است.

رضا کیانیان در این‌باره در گفت‌وگویی با ایسنا توضیح داد: بعد از آتش‌سوزی‌ای که در سینما آزادی رخ داد (۱۳۷۶)، سال‌ها کسی برای سر پا کردن آن همت نکرد، آن هم در شرایطی که تعداد سینماهای کشور بسیار کم بود و سینما آزادی هم به عنوان یکی از سینماهای محبوب مردم سوخته بود، تا اینکه در سال ۸۶ و پس از حدود ۱۰ سال، بالاخره از طرف شهرداری تهران سینما بازسازی شد و به بهره‌برداری رسید.

او افزود: آن زمان من از آقای قالیباف (شهردار تهران) تشکر کردم که تمداد سینماهای کشور را زیاد کرده است، اما متأسفانه الان ستاد ایشان به گونه‌ای حرف چند سال پیش مرا مورد استفاده تبلیغاتی قرار داده و پررنگ کرده است که انگار الان این حرف‌ها را به شهردار تهران گفته‌ام.

وی یادآور شد: زمانی که بازسازی سینما آزادی انجام شد مرا هم برای بازدید برده بودند که در آنجا ایراداتی را هم مطرح کردم و مثل الان که بخش تجاری آن بدون استفاده مانده، گفتم که این بخش خالی خواهد ماند. در همان سال در کلیدی که برای افتتاح سینما آزادی پخش شد در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا از بازسازی سینما آزادی خوشحالم؟ گفتم: نمی‌دانم چرا مردم ما باید از ساخت یک سینما در پایتخت اینقدر خوشحال باشند؟! در حالی که چنین کاری در پایتخت یک کشور باید اتفاقی معمول باشد و این گونه برنامه‌ریزی‌ها توسط تمام شهرداری‌ها انجام می‌شود.

کیانیان گفت: در پایتخت یک کشور ساخت سالن سینما و تئاتر کاری بسیار معمولی است و جزو وظایف شهرداری‌ها محسوب می‌شود. البته دراین‌باره می‌توان به مجموعه‌ای که در خاوران به عنوان سالن تئاتر ساخته شده اشاره کرد که میلیاردها تومان پول برای ساخت و تجهیز آن هزینه شده اما به نظر نمی‌رسد افراد زیادی در آنجا حاضر باشند، نمایشی را به صحنه ببرند چرا که در تمام دنیا سالن‌های تئاتری و هنری در مرکز شهرها احداث می‌شوند و مردم دسترسی راحت‌تری به آن منطقه مرکزی و هنری دارند.

●●●●●

همبازی استیو مک کوین

در «پاپیون» در گذشت

بخش فرهنگی – دن گوردون بازیگر کهنه‌کار آثار سینمایی و تلویزیونی آمریکا درگذشت. به گزارش خبرآنلاین، دن گوردون بازیگری که در فیلم‌های «آسمانخراش هجمنی»، «پولیت» و «پاپیون» کنار استیو مک‌کوین نقش‌آفرینی کرده بود، در ۹۰ سالگی از دنیا رفت.

خبر درگذشت این بازیگر را؛ که بیشتر برای بازی در نقش شخصیت‌های سرسخت و مغرور شناخته می‌شد، همسرش به اطلاع رسانه‌ها رساند. تنها پنج روز پیش از درگذشت گوردون مشخص شده بود که او به سرطان مبتلا است.

گوردون سال ۱۹۶۳ برای بازی در سریال «THE DEFENDERS» نامزد جایزه امی شد. او از سال ۱۹۵۹ و در سریال وسترن «تحت تعقیب: زنده یا مرده» همکاری با استیو مک‌کوین را آغاز کرد و پس از آن سال ۱۹۶۸ در فیلم «پولیت» در نقش دستیار کاراکه، سال ۱۹۷۳ در فیلم «پاپیون» در نقش زندانی و سال ۱۹۷۴ در فیلم «آسمانخراش هجمنی» در نقش آتش‌نشان به همکاری با مک‌کوین ادامه داد.

گوردون سال ۱۹۲۶ در لس‌آنجلس به دنیا آمد. او نخستین بار در سال ۱۹۴۹ در «دوازده ساعت پرواز» جلوی دوربین رفت. از دیگر آثار سینمایی او می‌توان به «آخرین فیلم» و «تاگمان» به کارگردانی دنیس هاپر اشاره کرد. او سال ۱۹۶۵ فیلمنامه «پوسته آبنبات» را نوشت و در آن نقش مشت‌زنی بدبین را بازی کرد.